

Любий Боже,

Він прийшов додому з дівчинкою з округу Грей. Вона має стілько років, як я, але вони одружились. Він постійно сидить на ній зверху. Вонаходить так ніби не розуміє, що з нею сталося. Думаю, що їй здавалось ніби вона кохає його. Але в нього є всі ми. Й усім нам щось потрібно.

Моя менша сестра Нетті має собі хлопця. Він схожий на нашого Тата. Його дружина вмерла. Її вбив її хлопиць, коли вони верталися додому із церкви. Але в нього лише троє дітей. Він побачив Нетті в церкві й тепер щовечора в неділю до нас приходить містер _____. Я кажу Нетті, щоб вона сиділа за своїми книжками. Доглядати за дітьми, які навіть не твої, це важче, ніж ти собі думаєш. І ти глянь, що сталося з Мамою.

Любий Боже,

Сьогодні він мене побив, бо сказав, що я підморгнула хлопцю в церкві. Може мені шось в око потрапило, але я не підморгуvalа. Я навіть не дивлюся на чоловіків. Це правда. Однак я дивлюсь на жінок, бо я їх не боюсь. Може ти думаєш, що я злилася на маму, бо вона мене сварила. Але ні. Мені було її шкода. Мама намагалась вірити тому, що він їй розказував. І це вбило її.

Він досі іноді дивиця на Нетті, але я завжди стаю на заваді. Тепер я кажу їй одружитись із містером _____. Але я не кажу їй навіщо.

Я кажу Одружуйся з ним, Нетті, і постараїся прожити хоча б один рік свого життя добре. Після цього я точно знаю, що вона буде велика.

Але я — я більше ніколи не буду велика. Дівчинка в церкві сказала, що ти стаєш велика, якщо в тебе тече кров щомісяця. У мене кров більше не тече.

Я попросила її дати мені це фото. Цілу ніч я дивилась на нього. А тепер, коли сплю, мені сниця Шуг' Ейвері. У моїх снах вона шикарно одягнена, кружляє та смієця.

Любий Боже,

Містер _____ нарешті прийшов та попросив руки Нетті. Але Він не відпустив її. Він сказав що вона надто молода, не має досвіду. Сказав Містер _____ має вже й так забагато дітей. До того ж, як щодо того скандалу, який вчинила його дружина, коли хтось її убив? І як щодо всіх тих речей, які говорять про Шуг' Ейвері? Як щодо цього?

Я запитала нашу нову матусю про Шуг' Ейвері. Що це таке? запитала я. Вона не знала, але сказала, що дізнаєця.

Вона зробила навіть більше. Знайшла фотокартку. Перша в моєму житті фотокартка справжньої людини. Вона сказала що містер _____ діставав щось зі свого гаманця, щоб показати Татові та вона випала й залетіла під стіл. Шуг' Ейвері — це жінка. Найкрасивіша жінка, яку я коли-небудь бачела. Вона гарніша за мою маму. Вона десь у десіть тисяч разів гарніша за мени. На фото вона в хутрі. Лице рум'яне. Волосся ніби хвіст якоїсь тварини. Вона усміхається, а ногу тримає на чиємусь мотоциклі. Хоча очі серйозні. Навіть трохи сумні.

Любий Боже,

Я попросила його взяти мене замість Нетті, коли наша нова матуся захворіла. Але він лише запетав, що я маю наувазі. Я сказала йому що можу пречипуритися для нього. Побігла до себе в кімнату і повернулась одягнута в сукню з бортової тканини, пір'я та в туфлі нашої нової матусі на високих каблучках. Він побив мене за те, що я одягнулась як повія, але він всеодно це зі мною зробив.

Містер _____ приходив того вечора. Я лежала в ліжку і плакала. Нетті нарешті мала трішки вільного часу. Наша нова матуся теж мала трохи спокою. Вона плакала у своїй кімнаті. Нетті втішала то мене, то її. Їй так страшно що вона виходила надвір і блювала. Але не там, де сиділи двоє чоловіків.

Містер _____ сказав Що ж, сер, я сподіваюсь ви змінили свою думку.

Він відповів Ні, не можу сказати, що змінив.

Містер _____ наполягав Що ж, знаєте, моїм бідним маленьким діткам дуже потрібна нова матуся.

Ну що ж, повільно промовив він, я не можу віддати вам Нетті. Вона занадто юна. Не знаю що ви там їй наговорили. До того ж я хочу щоб вона ще трохи повчилась. Стала вчителькою. Але я можу віддати вам Сілі. Вона й так найстарша. Мусить вийти заміж першою. Але вона несвіжа, та думаю ви це й так підозрювали. Вона зіпсована. Двічі. Але вам не потрібна свіжа жінка, аж ніяк. Я ось собі взяв свіжу, а їй весь час погано. Він плюнув через поручень. Діти дістають її, вона погано готує. І вона вже велика.

Містер _____ не сказав нічого взагалі. Я була така здивована що перестала плакати.

Вона негарна, сказав Він. Але вона не цураєця важкої роботи. І вона виплодилася. І Бог її зцілив. Ви можете робити все що вам заманеця, і вона не змусить вас його годувати чи одягати.

Містер _____ досі мовчав. Я дістала фото Шуг Ейвері. Подивилася їй в очі. Її очі промовили Так, осьо так воно буває часом.

Правда в тому, продовжив він, що мені треба її позбутися. Вона надто доросла щоб далі жити тут у дома. А ще вона погано впливає на інших моїх дівчаток. Вона дістанеться вам зі своєю власною білизною. Також може взяти оту корову, яку вона виростила в стайні. Але Нетті я ніяк не віддам. Ні зараз. Ніколи.

Містер _____ нарешті подав голос. Прокашлявся. Я ніколи навіть не дивився на ту другу, сказав він.

Ну, наступного разу можете прийти й подивитись на неї. Вона страшна. Не схоже навіть, що вона сестра

Нетті. Але з неї вийде краща дружина. Вона й не дуже розумна, але буду чесним, треба слідкувати за нею, а то вона все твоє майно розтранжирить. Зате може працювати як мужик.

Містер _____ запитав Скільки їй років?

Він відповів Їй десь двадцять. І ще одне — вона брехуха.

Любий Боже,

Цілу весну, від березня до червня, він думав і нарешті надумав узяти мене заміж. Усе, про що думала я, це була Нетті. Як вона могла б приходити до мене, якщо я одружусь із ним, і він був би такий закоханий у неї, що я б розробила план втечі для нас. Ми обоє завзято вчилися за книжками Нетті, бо знали, що мусимо бути розумні, щоб утекти.

Я знаю, що не така красива чи розумна, як Нетті, але вона каже що я не дурна.

Щоб запам'ятати хто відкрив Америку, каже Нетті, треба думати про клумби. Звучить майже як Колумб. Я вивчила все про Колумба в першому класі, але, здається, він став першим про кого я забула. Вона розповіла, що Колумб приплів сюди на кораблях, які називались Ніна, Пітер і Сантамарія. Індіанці були такими приязними до нього, що він забрав декількох із собою додому, щоб дочекатись королеви.

Але мені важко думати, коли той факт, що я виходжу заміж за містера _____ крутиться в мене в голові.

Уперше, коли я стала велика, Тато забрав мене зі школи. Йому було байдуже, що мені там подобалось. Нетті стояла і тримала мене міцно за руку. Я гарненько одягнулась для первого дня в школі. Ти надто тупа, якщо хочеш далі ходити до школи, сказав Тато. З вас двох розумна лише Нетті.

Але, Татку, мовила Нетті, плачучи, Сілі теж розумна. Навіть міс Бізлі так каже. Нетті захоплюється міс Бізлі. Думає, що на білому світі нема таких як вона.

Тато сказав, Хто взагалі слухає, що каже Едді Бізлі. Вона так багато торочить що жоден чоловік її не хоче. Тому вона і працює в школі. Він навіть не підняв голови від рушниці, яку чистив. Потому на подвір'я прийшли ще декілька білошкірих чоловіків. У них теж були рушниці.

Тато підвівся і пішов із ними. Протягом решти тижня я блювала й білуvala свіжину.

Та Нетті не здавалась. Згодом міс Бізлі прийшла до нас додому й хотіла поговорити з Татом. Вона розповіла, що за весь час роботи учителькою вона не знала нікого такого ж спраглого до навчання, як ми з Нетті. Але коли Тато покликав мене й вона побачила, як тісно на мені сидить сукня, то замовкла і пішла геть.

Нетті все ще не розуміла. Я теж. Усі ми помітили, що мене постійно нудить і що я погладшала.

Я почуваюсь погано, коли бачу, що Нетті обігнала мене в навченні. Але здається, що все, що вона мені розповідає, просто не може залізти мені в мозок і залишилось там. Вона намагалась пояснити мені щось про те,

що земля не пласка. Я сказала їй, Та звісно, ніби й так це знала. Я ніколи їй не казала, якою насправді пласкою видається мені земля.

Містер _____ нарешті прийшов. З вигляду він був ніби п'яний. Жінка, що допомагала йому, звільнилась. Його матуся теж сказала, що з неї досить.

Він мовив, Дай-но я на неї ще раз гляну.

Тато покликав мене. Сілі, сказав він. Ось так просто, ніби це дрібничка. Містер _____ хоче подивитись на тебе ще раз.

Я підійшла і стояла у дверях. Сонце блискало в моїх очах. Він сидів на коні. Оглянув мене знизу догори.

Тато гортав газету. Підійди ближче, він не кусається, сказав Тато.

Я підійшла ближче до сходів, але не надто, бо мене лякала його конячка.

Обернись, мовив Тато.

Я обернулася. Підбіг мій молодший братик. Думаю, це був Луціус. Він пухкенький і грайливий, постійно щось смокче.

Він пробелькотів, А шо ти робеш?

Тато відповів, Твоя сестра планує одружитись.

Він цього не зрозумів. Потягнув мене за сукенку і запитав, чи може взяти трішки чорничного варення із шафи.

Так, дозволила я.

Вона уміло справляється з дітьми, сказав Тато, перегортаючи сторінку газети. Ніколи не чув, щоб вона